

hvervelsen af yderligere Oplysninger. — Det er i sig selv ønskeligt, specielt for Funktionærerne og kan kun være i Sagens Interesse.

For saa vidt som man i Forbindelse med de Anter, jeg har nævnt, ogsaa har anset over, at Rigsdagens Bengevæsen, Indtægts- og Udgiftsvæsenet, dens Regnskabsvæsen i det Hele taget er ordnet paa en afvigende Maade fra det offentlige Udgiftsvæsen ellers, saa er dette ganske vist Tilfældet, men jeg tror ogsaa, at det ligger med en vis Nødvendighed i Forholdene; det kunde i alt Fald ikke helt være anderledes. Rigsdagens eiendommelige Stilling i Statslivet, Rigsdagens Forhold lige overfor Regjeringen, det indbyrdes Forhold mellem Rigsdagens tvende Afdelinger, Landsting og Folkething, fører Hensyn med sig efter Forholdenes Natur og alle konstitutionelle Regler, som ikke kunne fraviges. Derfor vil jeg dog ikke just sige, at det slet ikke var muligt at gøre nogen som helst Forandring i denne Retning. Jeg vil navnlig ikke sige, at det var ganske umuligt at gøre Noget, hvorved i alt Fald for det Formelle, det blotte Udvotes, en større Overensstemmelse kunde tilveiebringes mellem denne vigtige Branche af det offentlige Regnskabsvæsen og saa det øvrige hele offentlige Udgiftsvæsen. Det har meget mere altid været min Mening, at der nok kunde gøres Noget baade i Henseende til Maaden, hvorpaa Opførelsen skete paa Finantslovforslaget, og med Hensyn til Tillægsbevillingslovene, hvor man jo i en tidligere Tid dog har havt med Rigsdagens Regnskabsvæsen at gøre, og ogsaa med Hensyn til selve Statsrevisionen, kjøndt jeg erkjender, at, som Forholdene ere efter Statsrevisionens hele Stilling, ligger ikke Rigsdagens Regnskabsvæsen for den som en ligefrem og umiddelbar Op-gave. Jeg tror, som sagt, at der nok kunde gøres Noget, naar det endelig derom skulde gjælde, og jeg vilde finde det for saa vidt hensigtsmæssigt, som derved i alt Fald i det Ydre, det Formelle, en vis, maaste noget stødende Uoverensstemmelse imellem dette og det Almindelige blev fjernet. — Dette er jo iøvrigt kun Noget, som alt tidligere — det veed ærede Medlemmer — har været Gjenstand for Overveielser. Jeg behøver kun at henvisse til den trykte Beretning, som i sin Tid, i Begyndelsen af 1876, Bureauchefen afgav om disse Anliggender til Formændene, og som er indlemmet i Rigsdagstidenden paa sit Sted, hvilket jeg saa meget mere finder Anledning til her at minde om, som jeg har bemærket, at dette Aktstykke er meget lidet kjendt af ærede Medlemmer. Naar man vil gjøre nærmere Bekjendtskab

dermed, vil man strax se, at dette Emne har ligget for endog gjentagne Gange og har mødt Beredvillighed baade hos Landstinget selv og hos Landstingets Formand. Jeg skal imidlertid erkjende, at det er lettere sagt end gjort at faae noget Virkeligt udrettet paa dette Gebet, og jeg tror egentlig ikke, at man, selv om man gjør sig nok saa megen Umage, kommer til Noget, som kan siges at være af egentlig reel Betydning. Jeg tror det næppe, men, jeg gjentager det, i ren udvortes Henseende kunde i alt Fald Noget opnaas, og lykkeligvis ser det min Overbevisning, at der heller ikke i Realiteten er noget sandt og virkeligt Behov for Forandringer.

Det er for Resten klart, at man vilde kunne komme meget lettere til Maalet paa dette Gebet, naar man kunde arbejde paa blank Bund, om jeg saa maa sige, med andre Ord, hvis det var gjørligt at indrette sig her i Landet paa samme Maade, som man i enkelte andre Lande har gjort det, hvor man har holdt Formændene personlig fri for alt Regnskabsvæsenet. Medens vore Forretningsordener lægger det netop i Formændenes Haand endog tilsyneladende saaledes, som om Formændene skulde være helt og holdent Et og Alt, hvilket de jo faktisk slet ikke kunne være, har man andetsteds indrettet sig ganske anderledes, enten ved Etableringen af et Økonomiudvalg, et samlet Udvalg fra de tvende Afdelinger af Repræsentationen, hvor en saadan Deling findes, eller ved et Økonomiudvalg i hver, eller ved en eller flere Avestorer, som udelukkende have med disse Anliggender at skaffe. Det vilde være i mine Tanker meget nyttigt og hensigtsmæssigt og vilde navnlig for Formændene være en stor Behagelighed. Jeg vilde idetmindste efter mit Naturel ret meget ønske, at jeg kunde fries for den Besvær og stundom ikke ganske ringe Fortrædelighed, som ligger i den nuværende Ordning. Det er vel imidlertid sagtens Noget — det erkjender jeg — som man kan henregne til de fromme Ønsker, fordi vi ikke ere paa blank Bund, men netop have en historisk Udvikling for os, der ikke uden videre lader sig fravige. Jeg skal derfor saa meget mindre fordybe mig deri eller overhovedet i dette hele videregaaende Emne; det vilde i dette Dieblis slet ikke være rigtigt. Men derimod gjentager jeg hvad jeg begyndte med, at det staaende Udvalg for Forretningsordenen har en særlig Ret og særlig Pligt til at gjøre sig bekjendt med Regnskaberne, ud over hvad der billigt kan ventes af hvert enkelt Medlem for sig. Dette ligger ligefrem for som i sig selv en ganske simpel Sag, og jeg fremhæver det